

§ 3. W przypadku gdy ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów obliczone zgodnie z przepisami § 2 odbiegają znacznie od ustalonych już cen artykułów podobnych — ceny tych artykułów powinny być ustalone we właściwej relacji do cen artykułów podobnych.

§ 4. Ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów, obliczone zgodnie z przepisami § 2, mogą odbiegać od średnich planowych kosztów własnych — z dodaniem planowego zysku — w przypadkach gdy ustalenie ceny odbiegającej od kosztów własnych:

- 1) stwarza bodźce ekonomiczne do oszczędnej gospodarki środkami produkcji, w szczególności do umożliwienia zastępowania artykułów bardziej deficytowych niedeficytowymi lub mniej deficytowymi,
- 2) oddziałuje na poprawę asortymentową jakości (gatunkowości) oraz obniżenie kosztów własnych produkcji i zabezpieczenie wykonania ustalonych planem asortymentów,
- 3) umożliwia prawidłowe kształtowanie się kosztów własnych ze względu na występujące różnice jakościowe surowców lub materiałów,
- 4) wynika z konieczności ustalenia we właściwej relacji cen na wzajemnie zastępowalne narzędzia i przedmioty pracy ze względu na użyteczność tych narzędzi i przedmiotów,
- 5) dotyczy nowouruchomionej produkcji o przejściowo wysokich kosztach wytwarzania,
- 6) dotyczy artykułów produkowanych również przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego lub stanowiących uzupełnienie dostaw pochodzących z importu.

§ 5. W przypadku gdy surowce i materiały będące w istocie środkami konsumpcji mają być zużywane do produkcji innych środków konsumpcji, będą one nabywane przez producentów po cenach zbytu wynikających z cen detalicznych pomniejszonych o marżę handlową.

§ 6. 1. Zmiany obowiązujących cen poszczególnych artykułów lub ich grup mogą być dokonywane, o ile nie powoduje to naruszenia ogólnego poziomu cen w danej branży. Podział artykułów na branże zawarty jest w wykazie artykułów do planowania zaopatrzenia, ustalonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Zmiany cen powodujące zmianę ogólnego poziomu cen danej branży dokonywane będą na podstawie wytycznych Rady Ministrów.

§ 7. 1. Opłaty za roboty (usługi) przemysłowe ustala się w wysokości planowego kosztu własnego tych robót z dodaniem planowego zysku.

2. Za roboty przemysłowe uważa się roboty przemysłowe w rozumieniu instrukcji nr 78a w sprawie ogólnych zasad opracowania narodowego planu gospodarczego, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 146 z dnia 2 maja 1952 r. i instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego.

§ 8. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają przepisów uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1304).

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 grudnia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

824

UCHWAŁA Nr 325 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1954 r.

w sprawie dopuszczania do egzaminów na techników i uprawnionych techników dentystrycznych.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień zawodowych technika i uprawnionego technika dentystrycznego (Dz. U. Nr 31, poz. 121) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Do egzaminu na technika dentystrycznego bądź uprawnionego technika dentystrycznego mogą być dopuszczone osoby, które:

- 1) na podstawie dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystrycznych (Dz. U. z 1947 r. Nr 27, poz. 104 i z 1948 r. Nr 24, poz. 162) zostały dopuszczone do egzaminu, lecz z uzasadnionych przyczyn egzaminu nie składały, albo
- 2) odpowiadają warunkom określonym w art. 3 pkt 3 lub art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r., jednak nie zgłosiły w obowiązującym terminie swych uprawnień ze względu na to, że przebywały za granicą lub pełniły czynną służbę wojskową, albo
- 3) uzyskały w innym państwie prawo wykonywania czynności techniczno-dentystrycznych.

§ 2. Do egzaminu na technika dentystrycznego mogą być ponadto dopuszczone osoby, które:

- 1) posiadają wykształcenie na poziomie 7 klasy szkoły podstawowej oraz
- 2) trudniły się zawodowo wykonywaniem prac techniczno-dentystrycznych:
  - a) przez okres trzech lat po uprzednim ukończeniu dwóch lat nauki w państwowym liceum techniki dentystrycznej albo
  - b) przez okres trzech lat w zakładach podległych Ministrowi Obrony Narodowej, albo
  - c) przez okres ośmiu lat.

§ 3. Minister Zdrowia może w przypadkach szczególnie uzasadnionych na wniosek komisji kwalifikacyjnej zwolnić osobę określoną w § 1 od składania egzaminu w całości lub egzaminu z niektórych przedmiotów przewidzianych programem.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*